

РЕШЕНИЕ

№ 3611

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1718** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на заместник кмета на Столична община, чрез юрк. Ю. В., срещу Решение № 20204599 от 28.10.2021г. по НАХД № 16489/2020г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 10-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 283380/2016 от 13.10.2016г., издадено от Е. К. – зам. кмет на Столична община, с което на Л. М. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение по чл.18, т.1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл.35, ал.1, вр.чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /Наредбата/.

В касационната жалбата се развиват оплаквания за неправилност обжалваното съдебно решение поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Касаторът намира за неправилни мотивите на СРС, че в АУАН не достатъчно точно е описана фактическата обстановка. Счита за неправилен и извода, че процесното нарушение следва да бъде подведено като такова по чл.36, ал.3 от Закона за автомобилните превози, и санкционирано по чл.91 от същия закон, доколкото регулиране превоза на пътници в обществения градски

транспорт на територията на СО се осъществява при спазване разпоредбите на Наредбата. В съдебно заседание касатора, чрез юрк. Ц. поддържа касационната жалба на посочените в нея основания. Прави се искане постановеното от СРС решение да бъде отменено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Л. М. А. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Представителя на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка, както следва:

На 27.09.2016г. Г. Н. А. в присъствието на С. Т. И. (и двамата тогава служители на Центъра за градска мобилност) съставила срещу Л. М. А. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бланков № 0283380 за това, че на 27.09.2016г. в 13.25 часа в автобус № 1 с инв. № 9005 Л. М. А. пътувал без редовен превозен документ по смисъла на чл.9 и чл.10 във връзка с чл.11 и чл.12 от НРУПОГТТСО, като нарушението е констатирано след спирка „Метростанция „Ц. шосе“, посока кв. Г. М., район „Център – Г. М.“ и отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. Нарушението било квалифицирано по чл.18, т.1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл.35, ал.1 от НРУПОГТТСО.

В Акта бил посочен като адрес на нарушителя [населено място], район П., [улица].

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното Наказателно постановление № 283380/2016 от 13.10.2016г. от зам.кмет на СО. Словесното описание на нарушението и възприетата правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадали изцяло. И в НП е уточнено, че нарушението се изразява в пътуване без редовен превозен документ и след като жалбоподателят е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците.

Наказателното постановление не било връчено на А., тъй като на 10.07.2017г. адресът му в [населено място], район П., [улица], бил посетен от двама служители от Столична община – район „П.“, които изготвили протокол, че лицето не е открито за връчване на НП. Върху самото наказателно постановление неустановено по делото лице извършило отбелязване, че НП е връчено на 26.07.2017г. и е влязло в сила на 03.08.2017 г.

Обосновано районният съд е разгледал жалбата срещу НП, доколкото извършеното отбелязване за влизане в сила на НП не отговаря на изискванията на чл.58, ал.2 ЗАНН. Константна е съдебната практика за необходимост от констатация за трайно, а не инцидентно отсъствие на търсеното лице от посочения адрес (напр. Определение № 2534 от 08.10.2021 г. по а. н. д. № 2086/2021 г. На АС Варна и Определение № 7920 от 21.10.2021 г. по адм. д. № 9560/2021 г. на АССГ). Докато в случая, Л. А. е търсен

еднократно на 10.07.2017 г. Не се установява изпълнението на втората предпоставка по чл.58, ал.2 ЗАНН - новият адрес на лицето да е неизвестен към датата/датите на извършената проверка на адреса за връчване на НП. Кумулативното изпълнение на предпоставките по чл.58, ал.2 ЗАНН следва да се удостовери към момента на издирване на нарушителя с оглед връчването му на НП, т.е. преди отбелязването върху НП, че се счита за връчено.

В оспореното решение съдът е приел, че на 27.03.2021г. е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване на твърдяното нарушение, съгласно чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от Наказателния кодекс /НК/.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 10-ти състав, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване. При така установената фактическа обстановка, от събраните по делото доказателства, СРС е направил единственият възможен и правилен правен извод по делото, че абсолютната погасителна давност за преследване на процесното нарушение е изтекла на 27.03.2021г.

Касаторът не излага твърдения за съществено нарушение на процесуалните правила, които да са довели до неправилно установяване на фактите. Той излага твърдения единствено относно приложимостта на материално-правни норми, които твърдения нямат отношение към значението на нормите на абсолютната давност.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение съответства и на материалния закон. Правилни са изводите на СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че следва да се приложи института на абсолютната давност. Безспорно се установява, че чрез АУАН и издаденото въз основа на него наказателното постановление е повдигнато административно обвинение за нарушение, извършено на 27.09.2016г.

Съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН по въпросите за обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс. В конкретната хипотеза за административното нарушение се предвижда и административнонаказващия орган е наложил наказание глоба. В съответствие с разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, ако са изтекли три години от извършването му, тоест към 27.03.2021 г. е изтекла общата погасителна давност за преследване на процесното административно нарушение. Съобразявайки се с посоченото в чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността административнонаказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80, ал.1, т.5 от НК. Следователно абсолютната погасителна давност за преследване на твърдяното нарушение е изтекла на 27.03.2021г.

С изтичането на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно преследване съгласно чл.79, ал.1, т.2 НК вр. чл.11 ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност *ex lege* се изключва, тъй

като извън рамките му осъществяването ѝ не е допустимо.

Последиците ѝ са както процесуални, така и материалноправни – тя погасява преследването на нарушителя, но и пречатства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете ѝ реализирането на наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това следва да важи и за отговорността за административни нарушения, които са деяния с по-ниска степен на обществена опасност.

По изложените доводи и при съвпадение на правните изводи на въззивния и касационния съд, настоящият съдебен състав приема, че Софийски районен съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Ето защо и като взе предвид, че при цялостната служебна проверка на постановеното от СРС решение, съдът не констатира необоснованост, непълнота на доказателствата или съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на решението, настоящата съдебна инстанция намери, че същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора ответникът има право на разноски, но такива не се присъждат поради липса на заявено искане в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20204599 от 28.10.2021 г. по НАХД № 16489/2020г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 10-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.